

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 4Co/125/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3819201483
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Oľga Lichnerová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2019:3819201483.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Oľgy Lichnerovej a sudkýň JUDr. Alice Beňovej a JUDr. Ivety Sopkovej v spore žalobcu V., s.r.o., so sídlom v O., V. XX, H.: XX XXX XXX, proti žalovanému V. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z., J. XX, o zaplatenie 167,- eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 27. mája 2019, č. k. 17Csp/15/2019-23 takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej výrokovej zamietajúcej časti a výrokovej časti o náhrade trov konania p o t v r d z u j e.

Žalovanému n e p r i z n á v a nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 167,- eur s úrokom z omeškania z tejto sumy v sadzbe 5 % ročne od 01.04.2016 do zaplatenia, a to do troch dní od právoplatnosti rozsudku. V prevyšujúcej časti žalobu zamietol. Žiadnej zo strán nepriznal právo na náhradu trov konania. V odôvodnení uviedol, že žalobca sa proti žalovanému domáhal zaplatenia istiny 167,- eur, odplaty 56,- eur, zmluvnej pokuty 33,- eur, poplatkov za upomienky 180,- eur, úroku v sadzbe 70 % ročne z 200,- eur od 31.03.2015 do 22.04.2015 a z 167,- eur od 23.04.2015 do zaplatenia a úroku z omeškania v sadzbe 5% ročne z 111,- eur od 01.04.2016 do zaplatenia a náhrady trov konania. Z vykonaného dokazovania súd prvej inštancie zistil, že žalobca ako veriteľ a žalovaný ako dlžník 31.03.2015 uzavreli zmluvu, na základe ktorej bol žalovanému poskytnutý úver 200,- eur, ktorý sa žalovaný zaviazal vrátiť do 31.03.2016 s odplatou 56,- eur, čo predstavovalo ročnú percentuálnu mieru nákladov 28 % a úrokom 140,- eur vychádzajúc zo sadzby úroku 70 % ročne, pričom v súvislosti s úrokom nebola vyjadrená ročná percentuálna miera nákladov. Žalovaný žalobcovi zaplatil na splatenie úveru 33,-eur. Súd prvej inštancie uviedol, že na vzťah strán sa použije zákon č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov. Zo zmluvy zistil, že údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov vychádzal z toho, že bol poskytnutý úver 200,- eur pri odplate 56,- eur, pričom pri výpočte nebolo zohľadnené, že žalobca mal okrem odplaty zaplatiť aj úrok 140,- eur. Preto bol tento údaj 28 % nesprávny, keďže správne mala byť vyjadrená ročná percentuálna miera nákladov 98 %. Podľa § 9 ods. 2 písm. j) zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať ročnú percentuálnu mieru nákladov vypočítanú na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Výpočet, ktorý nezohľadňuje dohodnutý úrok je v rozpore s § 19 zákona o spotrebiteľských úveroch, pričom podľa § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch, tento nedostatok spôsobuje to, že úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Žalovanému bol poskytnutý úver 200,- eur a žalovaný zaplatil žalobcovi 33,- eur. Preto bol žalovaný povinný zaplatiť žalobcovi len rozdiel medzi poskytnutým úverom a tým, čo bolo na zaplatenie úveru zaplatené, teda len 167,- eur. Žalobca má právo na zaplatenie úroku z omeškania z priznanej istiny od 01.04.2016 do zaplatenia, keďže od tohto dňa je žalovaný podľa dojednania v zmluve v omeškaní so zaplatením celej

istiny, a to podľa § 365 ods. 1 Obchodného zákonníka v spojení §3 nariadenia č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka. V prevyšujúcej časti súd žalobu zamietol, keďže za odplatu 56,- eur, zmluvnú pokutu 33,- eur, poplatky za upomienky 180,- eur a úrok v sadzbe 70 % ročne treba považovať za nároky, na ktoré pri tom, že úver je bezúročný a bez poplatkov, nároku niet. Vzhľadom na čiastočné zamietnutie žaloby a toho, že žalovanému žiadne trovy konania nevznikli, súd podľa § 255 ods. 2 CSP rozhodol tak, že žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania.

2. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca. Žalobca bol toho názoru, že predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere uzatvorená medzi žalobcom a žalovaným nemôže byť posúdená ako bezúročná a bez poplatkov vzhľadom k tomu, že spĺňa všetky zákonom stanovené obligatórne náležitosti. Výška RPMN je vypočítaná v zmysle prílohy č. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch podľa vzorca platného a účinného v čase uzatvorenia zmluvy o úvere s uvedenými vstupnými údajmi, ktoré sú uvedené na zmluve o úvere. Žalovaný bol podľa žalobcu dostatočne informovaný o výške RPMN. Údaj RPMN je uvedený jednak na prednej strane zmluvy o úvere a zároveň na samostatnej listine s ktorou bol žalovaný oboznámený a ktorá mu bola spolu so zmluvou o spotrebiteľskom úvere odovzdaná. Poukázal na ustanovenia § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka účinného v čase uzavretia zmluvy o úvere a § 1 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. v znení neskorších predpisov. Žalobca uviedol, že uvedené nariadenie definuje odplatu ako úrok, poplatky a akékoľvek iné odplatné plnenia alebo iné náklady, ktoré sú dohodnuté pri podpise zmluvy o úvere a ktoré sú spojené s poskytnutím peňažných prostriedkov alebo vyžadované pri poskytovaní peňažných prostriedkov. Bol tak toho názoru, že úrok nie je odplatom pri poskytnutí peňažných prostriedkov, ale je odplatom, ktorá sa platí pri užívaní alebo v súvislosti s vrátením peňažných prostriedkov. V prípade úroku ide o plnenie, ktoré je dohodnuté pri podpise spotrebiteľskej zmluvy, ale nie je spojené s poskytnutím peňažných prostriedkov z dôvodu, že je spojené s užívaním a vrátením peňažných prostriedkov a úrok nie je ani vyžadovaný pri poskytnutí peňažných prostriedkov, ale až po poskytnutí peňažných prostriedkov. V zmluve o spotrebiteľskom úvere žalovaný vzal na vedomie, že výška RPMN v predmetnej zmluve sa vypočítava v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch a podľa vzorca uvedeného vo Všeobecných podmienkach poskytnutia spotrebiteľského úveru a je vo výške 28 % . V zmluve o úvere spotrebiteľ zobral na vedomie, že výška priemernej hodnoty ročnej RPMN na poskytnutý spotrebiteľský úver platnej ku dňu podpísania tejto zmluvy o spotrebiteľskom úvere je vo výške 14,15 %. Z vyššie uvedeného podľa žalobcu vyplýva, že výška odplaty pri poskytnutí peňažných prostriedkov je v súlade s nariadením a neprevýšila dvojnásobok priemerných hodnôt RPMN ako aj uvedenie priemernej ročnej RPMN. Žalobca vyjadril názor, že žalovaný v prípade, že po podpise zmluvy o spotrebiteľskom úvere nadobudol pocit, že podpísal nevýhodnú zmluvu alebo že odplata, úrok či ročná percentuálna miera nákladov je vysoká, mal právo odstúpiť od zmluvy bez uvedenia dôvodu do 14 kalendárnych dní odo dňa uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Uvedené právo žalovaný nevyužil, z čoho podľa žalobcu vyplýva, že súhlasil s obsahom zmluvy o spotrebiteľskom úvere a so všetkými podmienkami poskytnutia spotrebiteľského úveru. Vzhľadom na uvedené žalobca navrhuje, aby odvolací súd podľa ustanovenia § 391 ods. 1 CSP v platnom znení napadnutý Rozsudok v celom rozsahu zrušil a vec vrátil súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Zároveň žiadal úhradu trov konania, ktoré mu vznikli, vrátane trov odvolacieho konania.

3. Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu písomne nevyjadril.

4. Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd preskúmal vec v napadnutom rozsahu podľa § 379, § 380 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP, keď nebolo potrebné zopakovať ani doplniť dokazovanie a nevyžadoval to ani dôležitý verejný záujem v spojení s § 219 ods. 3 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné v napadnutom rozsahu vo výrokovej zamietajúcej časti a v súvisiacom výroku o náhrade trov konania podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdiť.

5. Súd prvej inštancie vo svojom rozhodnutí dospel k záveru, že zmluva o úvere uzatvorená medzi žalobcom a žalovaným dňa 31.03.2015 je spotrebiteľskou zmluvou (ďalej len „zmluva o úvere“), ktorá obsahuje nesprávny údaj o výške ročnej percentuálnej miery nákladov RPMN 28 %, keď táto výška nezohľadňuje dohodnutý úrok 140,- eur a správne má byť uvedená RPMN 98 %, v dôsledku ktorého považoval zmluvu o úvere za bezúročnú a bez poplatkov podľa § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov. Žalovaný bol preto povinný zaplatiť len nesplatenú istinu vo výške 167,- eur a 5 % úrok z omeškania z tejto sumy od 01.04.2016 do zaplatenia.

6. Odvolací súd považuje tento právny názor súdu prvej inštancie za správny a stotožňuje sa aj s odôvodnením napadnutého rozsudku v celom rozsahu podľa § 387 ods. 2 CSP. Na zdôraznenie jeho správnosti a k odvolacím námietkam žalobcu uvádza nasledovné:

7. Podľa § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov účinnom v čase uzatvorenia zmluvy o úvere (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

8. Ročná percentuálna miera nákladov predstavuje celkové náklady spotrebiteľa vrátane úrokov a iných poplatkov priamo spojených s úverom /§19 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch/. Zákon o spotrebiteľských úveroch v ustanovení § 2 písm. g) veta prvá vymedzuje pojem celkové náklady spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom ako všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe. Inak povedané, ročná percentuálna miera nákladov obsahuje aj prvok úroku a prvok ostatných súvisiacich nákladov. Pod ostatnými súvisiacimi nákladmi sa rozumejú náklady na zisťovanie informácií, administratívu, prípravu dokumentov, záruky, poistenie úverov a pod..

9. Ročná percentuálna miera nákladov je tak dôležitým kritériom pre spotrebiteľa pri porovnaní úverov z hľadiska ich výhodnosti. Zákon o spotrebiteľských úveroch vyžaduje ako povinnú osobitnú náležitosť písomnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere ročnú percentuálnu mieru nákladov; ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Zmyslom uvedenej zákonnej úpravy je jednoznačne ochrana záujmov spotrebiteľa, ktorý na základe uvedeného údajov vie zistiť cenu úveru a porovnávať medzi viacerými úvermi. Nie je naplnený zmysel uvedenej úpravy, ak je výška RPMN v zmluve síce uvedená, ale v nesprávnej výške. Nesprávne uvedenie RPMN má rovnaký následok ako jej neuvedenie, a teda má sa za to, že zmluva ročnú percentuálnu mieru nákladov neobsahuje. Iba uvedenie správnej výšky RPMN si plní svoj účel pravdivo informovať spotrebiteľa o podmienkach úverovej zmluvy. Uvedenie RPMN v správnej výške je povinnosťou veriteľa, pričom tento údaj nie je závislý od vôle subjektov zmluvného vzťahu s ktorým by prípadne aj v inej výške mohol spotrebiteľ súhlasiť, ale je výsledkom výpočtu podľa zákona na základe údajov poskytnutého úveru.

10. Ak RPMN vyjadruje náklady, ktoré vzniknú spotrebiteľovi v súvislosti s poskytnutím úveru, medzi ktoré patrí aj zmluvný úrok reprezentujúci výšku odplaty za poskytnutie úveru, možno výkladom dospieť k záveru, že údaj o RPMN (celkové náklady) nemôže byť nižší, ako zmluvný úrok reprezentujúci výšku odplaty za poskytnutie úveru, ku ktorému je nutné pripočítať aj ďalšie náklady spotrebiteľa spojené s poskytnutím úveru. V danom prípade v zmluve o úvere bolo uvedené, že výška RPMN je 28 % a úrok je vo výške 70 %. Z uvedeného je teda zrejmé, že výška RPMN bola v zmluve o úvere uvedená nesprávne, ako uviedol aj súd prvej inštancie.

11. Ak chýba čo i len jedna z náležitostí vymenovaných v § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy o úvere, pretože uvedený zákon nepredpokladá kumulatívne nespĺnenie všetkých zákonom predpísaných podmienok vymenovaných v ust. § 9 ods. 2 uvedeného zákona, je treba úver považovať za bezúročný a bez poplatkov. Pokiaľ žalobca nesprávne uvádzal výšku RPMN, takýto úver treba pre absenciu náležitosti uvedenej v § 9 ods. 2 písm. j) zákona o spotrebiteľských úveroch považovať za bezúročný a bez poplatkov.

12. Vzhľadom na uvedené, keďže predmetný úver je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov, odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej zamietajúcej časti a v súvisiacom výroku o náhrade trov konania podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

13. O náhrade trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods.1 a § 262 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní bol úspešný žalovaný. Žalovanému však žiadne trovy odvolacieho konania nevznikli a tieto nevyplývali ani z obsahu spisu, a preto odvolací súd rozhodol tak, že žalovanému sa nepriznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

14. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne jednomyseľne.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).